

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Den mimořádných událostí
Adaptační program
Rozhovor s OTAKU
Škola a já
Uplynulý školní rok
Maturita a já
Rozhovor s panem učitelem Kalabisem
...

Školní rok 2018/2019
1. číslo
školní časopis

ÚVODNÍ SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

Milé čtenářky a milí čtenáři, je až neuvěřitelné, jak rychle ten čas letí. Zdá se, jako by to bylo včera, co jste se odpočatí po prázdninách vrátili do lavic naší školy. A přitom první čtvrtletí nového školního roku už budeme mít pomalu za sebou!

Opět se nám obměnila sestava osazenstva a odcházející absolventy nahradili nováčci v prvním ročníku. To však k běžnému koloběhu školského života již jaksí patří. Od počátku měsíce září ovšem došlo ke změnám i na několika postech vyučujících. Za sebe pevně věřím, že noví žáci i pedagogové se během těch pár uplynulých týdnů u nás dostatečně aklimatizovali a cítí se v novém prostředí skvěle.

S počátkem září se rovněž dostala na přetřes otázka, co se školním časopisem, který má zdárně za sebou svůj první ročník. Se svými kolegyněmi a kolegy jsem dospěla k názoru, že by byla škoda, kdyby se v jeho vydávání nepokračovalo. Doufám, že nový tým se ujme redigování našeho periodika se stejnou poctivostí a pečlivostí jako jeho redakční předchůdci a naváže tak na jejich úspěšnou práci. Jsem přesvědčena, že MAZEC bude i nadále své čtenáře informovat, bavit, motivovat, inspirovat, ale hlavně reprezentovat naši školu.

Přeji Vám příjemné počtení.

Ing. Šárka Kamenská

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ A ADAPTAČNÍ PROGRAM

Dne 7. 9. 2018 se uskutečnil Den mimořádných událostí, kterého se zúčastnily všechny třídy naší školy.

Akce začala ve škole, kde se sešly všechny třídy s třídními učiteli. Poté jsme všichni odešli směrem na Cyklosféru, kde začal soutěžní den.

Bylo tam nachystáno 9 stanovišť, na kterých jsme měli plnit určité úkoly, za které se dávaly body. Podle počtu bodů byla poté vyhlášena tři vítězná družstva, jejichž členové dostali menší odměnu.

Akce trvala zhruba 2 hodiny. Po skončení akce šly ostatní ročníky domů a MM1 a PS1 započaly svůj adaptační den.

Doprovázely nás paní učitelka Jana Trubačová a výchovná poradkyně Hana Ciprysová. Jako první zastávka byl kebab a poté jsme šli

směrem ke Kančí oboře. Tam jsme hráli vtipné různé hry, které byly určené na stmelování kolektivu.

Potom jsme se vydali na "dlouhou" cestu zpátky do školy, kde jsme se pustili do jídla. Akce skončila v 8 hodin večer a všem se moc líbila.

Sešli jsme se super třída.

Lada Bínová, MM1

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ (POHLED DRUHAČKY)

Den mimořádných událostí začal ve třídě. S paní učitelkou třídní jsme chvíli řešili třídnické věci. Po pár minutách zazvonil zvonek, jakože „hoří“. Všichni jsme sešli dolů po schodech na dvůr. Třídní učitelé měli s sebou naše třídní knihy. A spočítali, jestli jsme všichni. Poté jsme měli 10 minut na to, abychom si uklidili třídu, zašli na záchod a vzali si svoje věci. Zase jsme se sešli na dvoře školy a poté jsme se vydali na místo konání. Když jsme tam dorazili, dostali jsme

pokyny, jak ta akce bude probíhat. Měli jsme být po čtyřech, což krásně vyšlo, takže jsme byli jako třída. Měli jsme projít osm stanovišť, kde byla většinou první pomoc. Obvazovali jsme zraněné kotníky, popálenou ruku, popisovali jsme anglicky a německy cestu od školy do nemocnice a tak dále. Když jsme vše zvládli, čekali jsme na vyhlášení vítěze do půl dvanácté. Poté jsme měli rozchod, takže jsme šli všichni sami domů.

Martina Jankovičová, MM2

MIMOŘÁDKY OČIMA TŘEŤAČKY

Dne 7. 9. 2018 se celá naše škola zúčastnila akce s názvem Den mimořádných událostí.

Tato akce se pořádá každoročně během prvního týdne školy (většinou v pátek).

V 8:00 je sraz ve škole a celá událost začíná požárním poplachem, poté se odebereme do Bořího lesa nebo na Cyklosféru, kde nás čekají různé aktivity spojené se zachra-

ňováním lidí, s fyzickou zdatností nebo komunikací. Na konci proběhne vyhodnocení a první 3 týmy dostanou sladkou odměnu.

Mé dojmy z akce jsou spíše negativní než pozitivní. Všichni na vás křičí, ať si pohnete, a když se vám něco nepodaří, smějí se.

Karla Švajdová, MM3

MIMOŘÁDNOSTI U ZÁMKU (POHLED ORGANIZÁTORA)

Dne 7. září 2018 se konal na Cyklosféře v Břeclavi Den mimořádných událostí. Podíleli se na něm žáci a pedagogický sbor naší školy.

Organizaci měly na starost studentky ZA4,

zbytek žáků soutěžil na různých stanovištích, kde si mohli vyzkoušet svoji fyzickou zdatnost a ověřit své znalosti např. z první pomoci, z angličtiny apod.

Každá skupina po 4 lidech obdržela soutěžní kartu, na kterou se jim zapisovaly získané body. Po splnění posledního úkolu na závěrečném stanovišti předal zástupce družstva vyplněnou kartu učitelům.

Zatímco my jsme pak měli hodinu volna, pedagogové sečetli veškeré body. Následně nás svolali, aby mohli vyhlásit vítěze. Tím se

stala čtveřice ze třídy ZA3. Všechno skončilo velkým potleskem a sladkou odměnou pro vítěze o pro pořádající třídu.

Mně osobně se tenhle den moc líbil a jsem ráda, že už počtvrté jsem mohla být jeho součástí.

Klára Kovaříková, ZA4

ROZHOVOR S OTAKU

Simona Bílková (MM1) se ve svém volném čase kromě sportovních aktivit věnuje také kreslení japonské mangy a je zapáleným fanouškem (jap. „otaku“) komiksů a animovaných filmů a seriálů ze Země vycházejícího slunce. S jejím svolením zveřejňujeme v našem časopise pár ukázek z její tvorby. V souvislosti se subkulturou otaku, která také proniká do českých zemí, jsem jí položil několik dotazů.

Vysvětli prosím našim čtenářům rozdíl mezi pojmy manga a anime.

Japonská manga je komiks v tištěné podobě, zatímco anime je v televizní či filmové podobě.

Jak ses dostala k manze?

Přes přátele.

Jak sis osvojila základy kreslení mangy?

Vždy jsem obdivovala tento způsob kreslení, proto jsem ho chtěla zkusit.

Který autor mangy je Tvým vzorem?

Hajao Miyazaki (tvůrce celé řady celovečerních filmů, např. Princezna Mononoke, Cesta do Fantazie, Království koček apod.).

Která postava ze světa mangy / anime je Tvá nejoblíbenější?

Yuliy z Tenrou (muž a vlkodlak bojující proti upírům) ze seriálu Sirius the Jaeger).

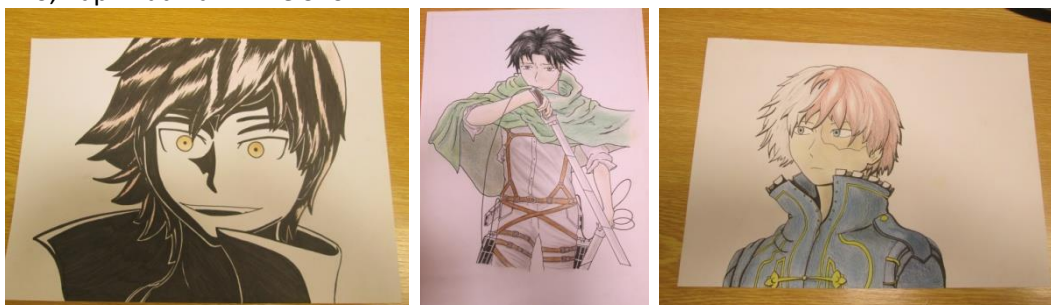

Setkáváš se s dalšími příznivci tohoto žánru? Pokud ano, kde?

Ano, ve škole a na sociálních sítích.

Existují nějaké soutěže v kreslení mangy?

Ano, například na Anime Show.

Jaký byl Tvůj největší zážitek z oblasti japonské kultury?

Zkouška strategické hry Shogi, nepřesně nazývané jako japonské šachy.

Za rozhovor děkuje: M. Zachodil

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V ALCAPLASTU

Dne 21. 9. 2018 jsme se zúčastnili Dne otevřených dveří ve známé firmě Alcaplast. Ráno jsme měli sraz my žáci 3. a 4. ročníku na nádraží v Břeclavi. Poté jsme se pěšky odebrali k budově marketingového oddělení, kde jsme byli obeznámeni, jak bude celá akce probíhat.

Následovala rychlá prohlídka prodejny s koupelnovými doplňky a ukázka návrhu koupelny v počítačovém provedení. Po skončení jsme se přemístili autobusem do výrobní haly, která byla dokončena teprve na jaře tohoto roku. Pokračovali jsme hodinovou prohlídkou i s průvodem. Prošli jsme několik oddělení, viděli jsme spoustu strojů, práci zaměstnanců a hodně dalších zajímavých věcí.

Po skončení programu nás autobus odvezl zpět k marketingové budově, kde jsme dostali menší občerstvení a čekala na nás asi hodinová prezentace vedoucích

Dne 21. 9. 2018 se ve firmě Alcaplast v Břeclavi konala exkurze neboli den otevřených dveří. Veřejnost a žáci z různých škol se mohli podívat, jak to ve firmě vlastně funguje.

Součástí celé prohlídky areálu byla návštěva obchodu, kde Alcaplast nabízí

pracovníků, s možností zodpovězení našich dotazů.

Akce skončila po prezentaci statutární ředitelky Alcaplastu.

Celé odpoledne bych zhodnotila velice kladně. Bylo to velmi zajímavé a dozvěděli jsme se zase něco nového.

Barbora Sůkalová, OM4

své výrobky, od sifonů až po WC sedátka. Následně jsme se s panem průvodcem podívali do výrobní haly a měli jsme možnost na vlastní oči vidět, jakou práci každý den vykonávají zaměstnanci této firmy. Mezi tzv. „zaměstnance“ patří také dva roboti, kteří jsou všem velmi nápomocní.

Po zhlédnutí celé výrobní haly jsme se přemístili zpět do hlavní budovy. Tam na nás čekalo malé občerstvení a poté prezentace od samotné majitelky firmy. Celá exkurze byla velmi poučná a všichni doufáme, že nebyla poslední.

Kateřina Janečková, OM4

OKÉNKO PRVNÍHO ROČNÍKU NA TÉMA ŠKOLA A JÁ

Jsem zde už druhým rokem. První rok se mi moc nedařilo, ale do budoucna jsem se chtěla zlepšit. Vůbec toho nelituju, že opakuju, protože je tady skvělý kolektiv lidí, učitelů a žáků. Jsem ráda, že jsem na této škole.

Nikdy bych ji neměnila za jinou, protože mi může poskytnout do budoucna dost velké možnosti. Díky skvělému přístupu učitelů budeme mít široký výběr zaměstnání a naději na lepší uplatnění v budoucnu.

První dojem ve mně tato škola vzbudila celkem dobrý. Prohlídka školy byla dost zajímavá, ale taky velmi matoucí díky všem těm průchodům, uličkám a schodům. Myslela jsem si, že se v téhle škole nikdy nevyznám. Po pár týdnech jsem se tady však zorientovala. Už první týden v této škole jsem si našla kamarády se stejnými zájmy. A navíc jsou to taky všichni markeťáci. Ale celá třída společně je lepší kolektiv, než byl na ZŠ.

Když nám naše třídní učitelka p. uč. Trubačová řekla, kolik akcí se tu pořádá a kam všude se jezdí, už v tu dobu jsem věděla, že odsud nechci odejít.

Můj první den na škole? Byl jsem dost nervózní – nový kolektiv a celkově vše nové. Jelikož působím dost depresivním a temným dojmem tak se mi špatně hledali kamarádi.

Nejdřív jsem se spřátelil s Kájou a Sabinou na seznamovák, poté jsem se postupně seznámil se všemi a teď si povídám s každým. Už sem chodím měsíc a půl a jsem spokojený. Učení mi relativně jde až na ekonomii, ale na ní pracuji. Kolektiv je skvělý.

Cítím se tu spíš jako v rodinném kolektivu než ve škole. Díky menšímu kolektivu se nám můžou učitelé více věnovat, když to potřebujeme.

Pokud budu mít příležitost, tak školu bych doporučila všem, co znám, protože jsem velice spokojená s celkovým přístupem a nikdy bych neuvažovala nad tím, že bych chtěla odejít.

Adriana Labudová, MM1

Když jsme se už začali učit, jediné, co mě nebavilo a nebaví doteď, je matematika a ekonomika. Ale naopak mám rád psychologii a angličtinu. Ostatní předměty mě tak moc nezajímají, ale nejsou taky špatné, pokud se díváme na filmy nebo je v té hodině sranda.

V každém případě se mi tady líbí a nepřešla bych na jinou školu za nic. Dobrý kolektiv a fajn učitele jsem vždycky chtěla mít.

Sabina Hoferková, MM1

Jediné, co je trochu škoda, tak to, že zdravotáci a manažeři se dost dělí na své odborné předměty. Například Káju vidím tak 2x – 3x za den.

Učivo je těžké, ale to se dá čekat a alespoň budeme připraveni na maturitu. Rozhodně bych tuhle školu prozatím neměnil. A jsem zde spokojen. :-D

Josef Vinkler, MM1

MŮJ PRVNÍ ŠKOLNÍ ROK

Jak bych ohodnotila první školní rok na téhle škole? Byl jednoznačně skvělý, i když jsem chvíli byla mimo z toho, že jsem na střední škole a především na tak těžkém oboru, jako je Zdravotnický asistent. Na střední škole většina lidí pomalu nachází sebe sama a postupně si uvědomují priority ve svém životě. Abych se vyjádřila ke škole jako takové, k předmětům a učitelům – byla to změna, v mém případě k lepšímu. Na soukromé škole se o vás učitelé zajímají a jsou k vám překvapivě milí.

Po nějaké době jsem si uvědomila, že starat se o lidi není můj šálek kávy, a tak jsem se rozhodla změnit obor. Upřímně,

dohánět první pololetí a ještě se učit tehdejší látku z druhého pololetí bylo

velice náročné, psychicky i fyzicky. Únava a pocit, že už nemáte dostatek energie na další den. Neměla jsem na výběr a musela vše zvládnout a dopadlo to mnohem lépe, než jsem očekávala.

Co se týče lidí, kteří byli kolem mě, tak jsem našla ty pravé lidi, ale také jsem poznala ty falešné. Nebylo jich mnoho, na téhle škole je kolektiv skvělý snad ve všech třídách.

Taky k některým učitelům jsem si vytvořila obrovskou důvěru, a to v mém případě je už co říct.

Abych to shrnula, za tuhle školu jsem vděčná a nemám, co bych jí vytkla.

Adéla Wunschová, MM2

Na tuhle školu jsem přestoupila na začátku ledna, kdy jsem ukončila studium na průmyslové škole

v Břeclavi. Pocity jsem měla smíšené. Byla jsem zvědavá, jaké budu mít spolužáky a učitele. Za první rok se ukázalo, že se svou

třídou dokážu vyjít, učitelé mají dobrý přístup a dokážou učivo vysvětlit.

Jelikož tyhle dvě školy mohu srovnat, řekla bych, že jsem zde spokojenější. Byla jsem na těžkém oboru, takže učivo je zde lehčí, lepší na pochopení, učitelé mají lepší přístup a jsou ochotní učivo vysvětlit vícekrát, když je potřeba.

A jestli jsem s přestupem spokojená? Rozhodně ano. I když mi občas chybí spolužáci a bývalá třídní učitelka, jsem za své rozhodnutí ráda, poznala jsem nové lidi, obor mě baví a také jsem došla k tomu, jak bych v životě, co se týče vzdělávání, chtěla pokračovat.

Celý školní rok bych tedy shrnula jako skvělý a doufám, že tomu tak bude i nadále.

Daniela Limová, MM2

MŮJ UPLYNULÝ ŠKOLNÍ ROK

Jak probíhal můj uplynulý školní rok?
Pro mě byl vcelku náročný.

První ročník si nás škola rozmazlila. Končili jsme většinou ve čtvrt na jednu, odpadávaly hodiny, učivo bylo lehké, málo testů, tím pádem nás škola i bavila. Šlo to vidět i na našich známkách. Půlka třídy bojovala o stipendium. Ale ve druháku?

Tam se to začalo vše nabalovat. Hodně písemek, hodně učiva, přísné známkování, a i když jsme se na daný předmět učili, tak jsme dostali jedničku velmi zřídka. Většinou jsem musela kamarádky odmítat kvůli škole.

Minulý rok bych zhodnotila asi tak, že kdyby do nás netlačili tolik vědomostí a psali bychom testy po míň látkách, tak by i spousta z nás nemusela bojovat o čtverku nedejbože dělat opravné testy.

Ale jak se tak dívám, tento rok bude možná i těžší. Kdo ví, uvidíme.

Veronika Valentová, MM3

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Dne 5. 10. 2018 se třídy MM1 a PS1 zúčastnily exkurze do Městské knihovny

v Břeclavi. V programu byla prohlídka knihovny, krátké povídání o její historii a úkoly pro žáky zaměřené na vyhledání knih v určitých částech knihovny.

Prohlídka začala krátkým povídáním o tom, jaké části knihovny obsahuje, a o její minulosti. Zaměstnanci knihovny nám poté dali možnost si

projít oddělení pro dospělé čtenáře a podali základní informace o půjčování knih.

Poté jsme se přesunuli do další části knihovny s naučnou literaturou. Bylo nám vysvětleno, jak se vyhledávají knihy, a na jaké kategorie jsou rozděleny. Pak jsme dostali úkoly obsahující hledání knih. Jakmile všichni žáci našli své knihy, podívali se do další části, ve které byla možnost půjčení CD a časopisů. Tím naše exkurze do knihovny skončila.

Simona Bílková, MM1

MATURITA A JÁ - ZAMYŠLENÍ

Když se nad sebou tak zamyslím, tak se cítím, že bych čistě teoreticky tu maturitu mohl udělat na první pokus. Myslím si, že kdybych pomalu ale jistě se začal učit, tak by to mohlo vyjít, protože dokážu pojmout hodně informací za krátkou dobu. Já sice z 99 % nechávám všechno na poslední chvíli, ale ta maturita je něco, co bych na poslední chvíli nechávat neměl, protože bych se z toho pak mohl zbláznit. Ono se to nezdá, ale čas velice rychle letí a za pár dní už bude listopad. Když si to tak všechno proberu v hlavě, tak by to na začátku listopadu chtělo začít něco dělat. Nejsložitější bude asi maturita z češtiny, jelikož jsem skoro celou základní školu

studoval v zahraničí a češtině jsem se vyhnul. Na druhou stranu budu mít jednodušší maturitu z angličtiny, protože z té mám udělané zkoušky.

Abych to nějak stručně shrnul, na maturitu se svým způsobem těším, protože když to udělám na první pokus, tak budu mít klid od střední školy a od rodičů dostanu letenku na tři měsíce do Peru, abych tam vylepšil své znalosti španělštiny, no ale potom mě čeká nástup na vysokou školu. Na vysoké škole to bude jednodušší, protože tam funguje úplně jiný systém, takže plán je takový, že musím udělat maturitu, abych mohl uskutečnit své plány do budoucna.

Tomáš Foltýn, OM4

Po povinné školní docházce nastal výběr střední školy. Jelikož jsem nevěděla, co by mě v životě bavilo dělat za práci, vybírání bylo opravdu obtížné. Na střední škole se studuje klasicky čtyři roky a studium končí maturitní zkouškou.

Je to tu. Maturita? Vážně? Máme pocit, že nic neumíme, v hlavě prázdko, ale zkoušku složit musíme. Začíná perné období. Učení a připravování, postupné zpracovávání maturitních otázek, opakování a popřípadě nějaké doučování, abychom úspěšně prospěli. Začíná panika, stres všude kolem nás. Opravdu

maturitu zvládnou? To je otázka asi každého žáka.

Můj názor ovšem říká: ano, maturita se dá zvládnout. Pokud žák celé studium, tzn. 4 roky, jen neprolézá s odřenýma ušima, občas se naučí, dává pozor v hodinách, není líný se učit a je schopen pro úspěšné dokončení studia něco udělat, pak má vysokou šanci to zvládnout. Nesmí se ale zbytečně stresovat a musí si věřit. Když jsme se učili, musí v té hlavě být přece aspoň něco.

Veronika Zoubková, OM4

NÁVŠTĚVA VĚZNICE CEJL

Dne 19. 9. 2018 jsme my prváci s druhým ročníkem jeli do Brna do komunistické věznice Cejl. Sraz na nádraží jsme měli v 8:45, do Brna jsme měli jet vlakem 9:07, ale vlak měl 15 minut zpoždění. Nakonec jsme jeli jiným vlakem.

V Brně jsme byli cca v 10:30 a šli jsme do věznice, která nebyla až tak daleko – asi 10 minut chůze. Budova mi zvenku připomínala starou opuštěnou továrnu. Po přivítání na dvorku jsme se přesunuli do jedné z místností, která mě ihned zaujala, protože na zdi visely různé černobílé fotografie. Po asi třičtvrtěhodinovém proslovu s informacemi, které už znám ze školy, jsme se přesunuli do místnosti, která na rozdíl od té předešlé byla hezčí. Než jsme se usadili, všimla jsem si jedné staré fresky za námi

Dne 19. září 2018 jely třídy MMPS1, ZA2 a ZMM2 na divadelní vzdělávací prohlídku věznice Cejl v Brně.

Prohlídku tvořilo povídání o historii, využití a přestavění věznice v časech 2. světové války,

kdy byly české země ovládnuty nacisty. Dále jsme se přesunuli do vedlejšího sálu upraveného do podoby divadla, kde jsme zhlédli loutkovou divadelní hru Hygiena krve od divadla Líšeň.

skoro u stropu. Divadlo Líšeň si pro nás připravilo hru Hygiena krve na téma Holocaust. Po představení jsme se přesunuli do další místnosti, která sloužila k věznění lidí. Cestou jsem potkala jednoho známého, který zde byl fotit do novin, jelikož se daná věznice v tento den otvírala. Po opuštění místnosti jsme se svižným tempem přesunuli na vlakové nádraží a jeli domů.

Tuto exkurzi hodnotím neutrálně. Líbilo se mi, že jsme jeli do věznice, bylo to zajímavé. Hra mě sice moc neoslovila, ale to mi nevadilo. Aspoň jsem viděla něco jiného. Myslím, že si s tím dali určitě hodně práce. Trochu mě však mrzí, že jsme nebyli ve více místnostech, očekávala jsem prohlídku celého tohoto komplexu.

Nela Zimová, MM1

Hra, odehrávaná v bývalé věžeňské kapli, vyprávěla o hodnotě lidského života. Byla protkána vzpomínkami těch, kteří prožili holocaust, ale i dokumenty a citáty nacistických vůdců. Po skončení hry byla nabídnuta možnost prohlídky cel a vyprávění o jejich původu, historii a životu vězňů.

Celková prohlídka i divadelní hra byla úspěšná a skoro všem se líbil jak program, divadlo, tak i prohlídka starých cel doprovázená jejich historií.

Simona Bílková, MM1

KOLÁČ PRO HOSPIC

Dne 3. 10. 2018 se naše třída ZA3 zúčastnila charitativní akce nesoucí název Koláč pro hospic. Cílem této dobročinné akce bylo vybírání příspěvků na domácí hospicovou péči a k zakoupení dýchacího přístroje v hodnotě asi 30 000 Kč. Žáci jako každý rok nabízeli koláčky upečené místními pekaři po Břeclavi, hlavně na městském úřadě, v nemocnici, ale také v městské knihovně, gymnáziu či přímo na naší škole.

Začátek celé akce byl v 7:45 před budovou breclavské charity. Někteří žáci přišli již na sedm hodin, aby pomohli s přípravou, balením a počítáním koláčků. Po příchodu na charitu nám byly předány instrukce, kam máme jít koláčky prodávat, za jakou minimální cenu, byly nám dány zapečetěné pokladničky a následně jsme

ještě obdrželi odznáček charity a byli jsme rozvezeni po Břeclavi. Koláčky jsme prodávali právě my žáci ZA3, pouze na gymnáziu jsme krabice s koláčky a pokladničku jen předali. O prodej se zde postaral studentský sněm. Prázdné krabice i plnou pokladničku jsme v 11:30 vyzvedli a odnesli zpět na charitu.

Akce se mi celkově líbila. Myslím, že tato pomoc se hodí vždy, protože nikdo z nás neví, zda nebude někdy v budoucnu hospicovou péči potřebovat. Díky tomu mohou lidé důstojně zemřít ve svém domově, v kruhu rodiny a lidí, kterým na nich záleží. Je to taková dobrá tečka za uplynulým životem.

Hana Mildnerová, ZA3

KOLÁČE NA POLIKLINICE

Dne 3. října 2018 proběhla charitativní akce Koláč pro hospic, do které se zapojila i třída ZA3. Pětice vybraných žáků měla sraz už v 7 hodin ráno v budově charity v Břeclavi. Ti se pustili do balení koláčků, které byly dovezeny ráno. Zbytek naší třídy měl dorazit později.

Po zabalení a roztřídění pečiva jsem se spolužačkou a paní z charity naložil věci do auta a jeli jsme prodávat na polikliniku. Po příjezdu na místo jsme si nachystali stánek s lahodnými koláči a začali jsme vybírat. Prodali jsme toho celkem hodně.

Po několika hodinách, kdy nám už moc pečiva nezbylo, paní z charity zavelela: „Balíme a jedeme domů!“ Poslechli jsme, sbalili stánek, zanesli věci do auta a paní nás vysadila poblíž autobusového nádraží. Čekal jsem, že to bude otrava, ale nakonec se mi den líbil. Netušil jsem, kolik lidí dokáže být solidárních.

Ondřej Baťka, ZA3

DIECÉZNÍ CHARITA BRNO
OBLASTNÍ CHARITA
BŘECLAV

KOLÁČ PRO HOSPIC

3. října 2018
od 8.00 do 11.00 hod
Břeclav – Poliklinika

Provádíme nemocné v jejich posledních dnech prostřednictvím domácí hospicové péče.
I díky Vám poskytujeme komplexní odbornou a hlavně individuální péči nevyčísitelně nemocným.
Za Vaši dobrovolnou částku pořídit kompenzační a zdravotní pomůcky pro naše pacienty.
Odměňte se za svou štedrnost a přijměte od nás chutný koláč.

POLIKLINIKA BŘECLAV **Křivkova pekárna** **Národní ústředna zdravotní péče** **BŘECLAVSKÝ deník.cz** Přemysl Orlický

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM KALABISEM

Jaké školy jste vystudoval?

Univerzita Palackého v Olomouci.

Proč jste se rozhodl učit na téhle škole?

Pracovat ve školství mě vždy lákalo, když se naskytla možnost stát se součástí školy, nebyl důvod váhat.

Co vás nejvíce těší na učení angličtiny?

Učení se cizím jazykům mi dalo neskutečné možnosti. Učení angličtiny mě baví především proto, že prostřednictvím cizího jazyka můžu studentům zprostředkovat jinou kulturu, otevřít dveře do nového, dalšího světa. Nejvíce mě samozřejmě potěší, pokud studenti sdílí nadšení a zájem o angličtinu spolu se mnou.

Máte nějaký životní cíl? Pokud ano, jaký?

Nemůžu říct, že bych měl jasný, konkrétní životní cíl. Můj život se skládá z mnoha malých, dílčích cílů, nikdy nevím, co si pro mě připraví.

Jaké jsou vaše koníčky?

Mezi mé koníčky patří divadlo, sám jsem byl členem amatérského divadla. Mám rád činohru, ale nepohrdnu ani operou či baletem. Tanec je další mou oblíbenou činností, která je se mnou už od dětství, kdy jsem se věnoval latinsko-americkým tancům. Další mou vášní jsou knihy, mezi mé oblíbené autory patří v současnosti spisovatelé severské literatury – Jo Nesbø, Lars Kepler, nicméně nemůžu zapomenout na snad mou nejoblíbenější autorku klasických anglických detektivek, Agathu Christie. Rád cestuji, s čímž souvisí i můj zájem o učení se cizím jazykům, vždycky mě zajímalo, jak se to či ono řekne v jiných zemích, jaká je tamější kultura.

Máte nějaké oblíbené či neoblíbené studenty?

Nerad dělím studenty na oblíbené či neoblíbené. Každý ze studentů u mě začíná na stejné startovací čáře.

Jaké je vaše životní motto?

Vzpomínám si, že když jsem byl sám studentem střední školy, moje profesorka angličtiny a češtiny nám jednou řekla krásnou větu: „Cesta je cíl.“ Až postupem času jsem pochopil, jaká síla se skrývá za těmito třemi slovy.

Jakou hudbu posloucháte?

Hudba je něco, co mě nabíjí energií. Nemůžu říct, že bych měl vyhraněný hudební žánr, záleží na náladě. Rád poslouchám francouzské chansony (Edith Piaf, Jacques Brel, Mireille Mathieu, Anne Carrere), mám rád ale i současné interprety jako je Adele, Sia.

Baví vás tahle profese? Chtěl byste v ní i nadále pokračovat?

Na práci učitele mě baví především její rozmanitost, smysluplnost. Ne vždy jsem pracoval ve školství, prošel jsem různými pozicemi ve firmách. Povolání učitele má pro mě jisté „kouzlo“, které se mě drží už od střední školy. Každý den ve škole je jiný, něčím zajímavý. Hlášky některých studentů jsou často opravdu vtipné. Rád bych v této profesi dále pokračoval.

Ptala se: Adéla Wunschová, MM2

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2018/2019):

Jankovičová Martina
Konečná Lucie
Limová Daniela
Ritacco Alessandro
Rostock Karolína
Wunschová Adéla

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz